

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik

SSN Grzegorz Żmij (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa D. K. i J. K. przeciwko R. spółce komandytowej w B.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 24 października 2024 r.,
na skutek skargi D. K. i J. K. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy
bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w
Warszawie o sygn. akt III C 1966/18 i Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie
o sygn. V AC a 225/23,
z udziałem Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Warszawie,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Apelacyjnemu w W..**

Paweł Czubik Joanna Lemańska Grzegorz Żmij

UZASADNIENIE

Skarżący – D. K. i J. K., zastępowani przez profesjonalnego pełnomocnika –
adw. P. M. złożyli w dniu 27 sierpnia 2024 r. (data prezentaty) do Sądu
Apelacyjnego w Warszawie „skargę na naruszenie ich prawa do rozpoznania
sprawy toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. akt V ACa
225/23, a wcześniej przed Sądem Okręgowym w Warszawie pod sygn. akt III C
1966/18 bez nieuzasadnionej zwłoki”, wnosząc o:uwzględnienie skargi i
stwierdzenie, że w ww. postępowaniu nastąpiła przewlekłość postępowania;
zalecenie podjęcia przez Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podjęcia stosownych
czynności zmierzających do wydania wyroku, w szczególności poprzez

wyznaczenie rozprawy do końca 2024 r.; przyznanie każdemu z Powodów od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 20 000 złotych zł.

W uzasadnieniu skargi Skarżący podnieśli, szereg szczegółowych okoliczności odnoszących się do postępowania przed Sądem Okręgowym i Sądem Apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w odpowiedzi na skargę z 9 października 2024 r. zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Warszawie.

W artykule 4 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”) uregulowano kwestię właściwości rzeczowej Sądu Najwyższego i sądów powszechnych dotyczącej skargi.

Sąd Najwyższy stwierdza, że ustawa o skardze na przewlekłość została skonstruowana w oparciu o jednoznaczną atrybucję właściwości dokonanej według hierarchicznej struktury sądownictwa, a nie rodzajów postępowań. Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym”. Jeżeli zaś skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny (art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość). Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania, jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie na

podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

Paweł Czubik Joanna Lemańska Grzegorz Żmij

r.g.